

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára:</p> <p>Egész évre 10— K</p> <p>Fél évre 5— „</p> <p>Negyed évre 2-50 „</p> <p>Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felolós szerkesztő:</p> <p>OSZESZLY M. VICTOR.</p>	<p>Laptulajdonos és kiadó:</p> <p>BALKANYI ERNŐ.</p> <p>MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.</p>	<p>Telefonszám: 13.</p> <p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkanyi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.</p> <p>Nyitlér sora 1 korona.</p>
---	--	--	--

Olvasóinkhoz!

Tisztelettel hozzuk t. olvasóközönségünk nagybecsű tudomására, hogy a minden téren érezhető drágaság lapunkat sem hagyta érintetlenül. Az előállításához szükséges anyagok, u. m.: a papír, festék stb. ára oly magasra szökött, hogy ennek következtében kénytelenek vagyunk mi is az „Alsólendvai Híradó“ előfizetési árát egy csekély összeggel emelni.

Lapunk előfizetési ára **újévtől kezdve** így módosul:

Negyedévre	2 K 50 f.
Félévre	5 „ — „
Egész évre	10 „ — „
Egyes szám	„ 20 „

Midőn ezt t. olvasóink szíves tudomására hozzuk, egyuttal kérjük, hogy bizalmukkal és pártfogással lapunkat a jövőben is megajándékoznai sziveskedjenek.

Az „Alsólendvai Híradó“
kiadóhivatala.

A bűvös palást.

Alsólendva, december 31.

A közmondás, hogy ruha teszi az embert, egy egyszerű tapasztalással szaporította a győzelmek és tanulságok számát ebben a háboruban. Bekés, szerény, csendes férfiak a trombitászóra levetették a mindennapi gunyjukat, beleöltöztek egy más köntösbe és egyik napról a másikra egy soha meg nem halaványodó ragyogás hőseivé és vértanúivá lettek, akiknek eddig semmi-féle megadottságát nem is sejtettük, se dicsőségre, se mártíriumra.

A régi, a hagyományos színek mellett új színeket avattak mindnyájunk lelkének, szívének szentté, a kötelességnek, az önfeláldozásnak és a szenvedésnek példátlan és határtalan tömegével, amelyek ezekbe burkoltattak. Bizonyára: nem a szin és nem a köntös tette. Az ember lelke és vére szentelte meg és tette gyűrűtlen, sárosan, rongyban és fakón is ragyogóvá és dicsőségessé a köntöst. De szentnek tisztelem a katonaruhát, mert általa ismerem meg hősnöknek és vértanumnak a mosolygó vagy sápadt, a daliás vagy béna férfit, aki viseli. Általa tudom meg: ez a férfi érettem harcolt, viselte a veszedelemnek, viszontagságoknak, szívfödéseknél tüzből s jégből kovácsolt láncát, érettem vértett és éhezett, érettem lett vak, béna és sánta nyomorék.

Ezekről szólunk. Dicsőséges, drága mártír és koldus-testvéreinkről. Akik már hazatértek és még majd haza fognak térni a háborúból, mert szegények már nem küzdök. Szegény, eltört férfiak: mindenkinek hiányzik valamije, ami nélkül nem egész. A karja, a lába, a szeme világa, vagy bent törött el, vagy pattant el egy rugó a tegnap még kitűnő gépben és tett mozgathatatlanná egy darab életet, egy darab mozgást.

Nem vagyunk olyan szegények, hogy teljesen gyámoltalan koldussá hagyjuk elesni azt, csak egyet is azok közül, aki így lett esendővé. Ha olyan szegények lennénk, megszűnnék emberek lenni. De hogy visszaadhatunk nekik mindazt, amit a szent és hősi áldozásban veszítettek, ahhoz se vagyunk elég gazdagok. Hogy ily gazdagok lehessünk, ahhoz Istennek kellene lennünk. Tehát meg kell alkudnunk a lehetőséggel és úgy kell megcsinálnunk az alkut, hogy az elérhető legtöbbet mentsük meg azok számára, akiknek mindent már vissza nem adhatunk. Meg kell erőltetni minden módunkat és ki kell eszelni minden módját annak, hogy hozzájuk való adósságunknak, amelytől egészen kitisztázva soha se lehetünk, a lehető legnagyobb részét törleszthessük.

Kenyérben a föladat nem a legnehezebb. Kenyérben nem mind lett koldussá, aki testben megcsomokult. És aki igen: igényeiben sorsa szerint szerény és kielégíthető. Hogy azt a darab barna kenyérét visszakaphassa egy hálával, részvétellel és tisztelettel teljes nemzeti társadalomtól, a béna hősek nincs a teljes testi épségére szüksége. Meg fogja kapni csak a lába munkájáért, akinek a keze veszett el, és leültetik egy kényelmes székbe azt, hogy a kezével tudja megkeresni, akinek már lába sincsen. A nemzet, a társadalom el fogja látni és el fogja helyezni őket: ebben kételkedni nem is akarunk.

De nem csak kenyérrel él az ember. A falathoz, amely, fájdalom, aligha lehet bőséges és hóféhér, ezeknek az embereknek, kik a maximumot adták, egy más minimum is kijár a tisztességből. Ha béna koldust látok a sarkon, az aprópénzemhez nyulok. Ha béna katonát: a kalapomhoz. Nem szabad és nem illendő csak a részvét, csak a szájalom alamizsnájával kifizetni azokat, akiknek a kegyeletes hála és tisztelet adója is dukál. És meg kell adni a lehetőséget, hogy ezt a legszivesebben honoráit kötelezettségét hálánk és tiszteletünk teljesíthesse.

Láthatóvá kell tenni a jogosultaknak hozzája való jogát. És ennek a módja nem nehezebb, mint amilyen könnyű kézséggel vagyunk hajlandók, sőt vágyunk teljesíteni hozzájuk való kötelességünket.

Azt gondoljuk, hagyják meg nekik a kön-

töst, melyben a dicsőséges szerencsétlenség érte őket. Adják meg nekik a jogot, hogy csonka, béna testük minden időben ezt a ruhát viseihesse. Bizonyoságául annak, hogy amijük hiányzik, azzal nem kevesebbek az épeknél és teljeseknél, hanem többek áldozatban, odaadásban, megszentelt szenvedésben és nem szájalom, hanem a tisztelet jogában.

A csonkaság és bénaság látása nem csökkenti, hanem teljesebbé teszi a katona hivatásának képzetét lelkünkben, gondolatunkban, megértésünkben és tiszteletünkben.

És mindez a csonkaság és bénaság ebben a köntösben a részvételnél vagy szájalomnál erősebben váltja ki belőlünk a hála, a kegyelet és a dicsőségnek járó hódolat indulatát. A csodálatos, a bűvös erejű palást ez, amely kiemeli a hőst és elföldi a nyomorékokat, tiszteletté avatja a szájalmat és dicsőségé a csonkaságot . . .

Egyről-másról.

A tisztító háború. — A háború és az üzleték.

Milyen régen dul már a háború, mennyi mindenne tanította meg az embereket, micsoda tanulságokra örödtünk, mennyire megváltoztunk, miket láttunk, hallottunk, oh istenem, el se lehet mondani. Ha vége lesz egyszer a nemzetek szörnyű mérközésének és a világ új térképei fölött érzett öröme és fájdalomnak is elsimulnak, ha elcsitulnak a gondok és fölészáradnak a könnyek, ha mind kibékülünk és újra szabad érezni és gondolkodni: valaki talán majd kiszámítja ezeket az eredményeket, amit a világháború, a sok vér és a szenvedés az egész emberiségre hozott. Az álmódók azt hiszik, hogy jobbak leszünk a megpróbáltatások után, az emberi szívekből ki lesz irtva az oklatan szigorúság, a kicsinyesség és az esküaladás, elnézők leszünk egymás iránt, tudni fogunk lemondani és megbocsátjuk egymás gyarlóságait.

Ma, e rettenő háború kellős közepében, a nagy idők és a győzelmek lázában, ha félretoljuk egy percre a térképeket és leszálva a forró napok magaslataiból, itt lent nézünk körül egy kicsit: új látjuk, hogy ma, a küzdelem tizenhetedik hónapjában ez a nagy javulás még semmi jelet sem küldött előre. Ellenkezőleg, az emberek gonoszabbak lettek. A háború a nagy csalások új lehetőségeit nyitotta meg s ezeket a lehetőségeket nem is hagyják kihasználatlanul. Új foglalkozási is alapított a háború: a névtelen feljelentés s ma Alsólendván is, meg másutt is, egy csomó férfi és főleg csak nő azt csinálja, hogy reggeltől estig névtelen följelentéseket ír azok ellen, akik itthon vannak, szegény beteg, kiszuperált emberek ellen, fölmentetik ellen, bosszúból, gyűlöletből, irigységből, kéjből.

Emberek, akiknek nagyon kevés közül van a háborúhoz, haragosan megrónak másokat, hogy vannak még kávéházbajárók, mulatozók, hogy

van még jókedv, hogy nincs csupa siralom és gyász, hogy van még forgalom az utcákon, hogy a nők öltözködnek még, hogy sokan fejezték keresnek a bánatukban és szomorúságukban. Garázda falusi legények, akiket eddig a polgári törvények, hatóságok és a félelem zabolázott meg, s akik most visszatérnek a harcterről, szabadságot kapnak és hazamennek: nem ismernek többé félelmet, irgalmat és polgári szabályt, mert a harc-
tér és a kiömlött ellenséges vér bátor és hősi glóriát font a fejük köré...

A háború sokat emlegetett tisztító hatása még sehol sem mutatkozik. A jóság, szépség és nemesség elröppen s csak a salak marad meg a jövő és az új élet felépítésére. Vagy megváltozik minden, tán még nem tanultunk eleget?... Istenem, meddig kell ennek a háborúnak tartani, amíg azt nem érezzük, hogy romboló szele csak a rosszat söpörte el...

A háborúnak van másfajta érdekes tanulsága is. Amikor régen, egy júliusi este elindultak csapataink, mindenki azt hitte, hogy négy-öt hónapnál nem tarthat tovább a világháború, mert ugyan melyik állam bírná tovább pénzzel? Azután elmultak hosszú hónapok, elmúlt egy év s kiderült, hogy a pénz nem számít, hogy több pénz forog, mint háború előtt. Egyéves, másfél éves háború, ez lehetetlen! — gondolta két év előtt mindenki, mert megáll minden üzem, a polgári keretek összedőlnek, a mezőgazdaság, a városi élet fennakad, most pedig — belesodródva a bajba — látjuk, hogy minden megy tovább.

Az üzletek tönkre fognak menni! — gondolták a kereskedők, — és kiderült, hogy az üzletek tán jobban mennek a háború busz estendeiben. Mindenki szomorú és kedvetlen, — mondják, és ime, az emberek arcán nyoma sincs a szomorúságnak. A legváratlanabb meglepetésekkel szolgál a háború. Beszélünk kereskedő-
kkel és iparosokkal, kik azt mondják, hogy üzletük forgalma az ideai karácsony előtt nagyobb volt, mint máskor. Az embereknél szinte nincs értéke a pénznek, mindenért mindent megadnak, mindenért a leggondatlanabb vetékedés folyik.

De ez csak a kereskedőre, az iparosra, a földműves-osztályra, az üzlet és a föld sok urára szól, — a szegény embereknek, a kenyérkereső

munkásoknak a tühretlen drágaság miatt rosszabb dolguk van, mint azelőtt, a középosztály, a diplomás urak, a hivatalnokok szűkséget látnak. Ezért nem szabad, hogy félrevezessen ez a féltel-
letes hivalkodás, ne higgyük, hogy jólétet és boldogságot jelent a nagy vásár, szejgezzük szemünket az égboltra, hátha valahol kigyullad a világot megváltó béke csillaga...

Kárpáti visszaemlékezés.

Írja: Sz. E.

III.

Április 21. Valamennyi éjszakát felülmuló nyugalom uralkodott, még az ágyuk is hallgattak mindkét felől. Délelőtti rövid időközben két emberemet löttek dum-dummál fejbe. Mivel még akkor ilyen szerencsétlenség láttára nem voltam még elfásva, nagyon a szívemhez fért az eset. Hogy embereim iyyetén halálát megtoroljam, én is behasítottam néhány golyó kupját s egész nap iyyennel lődöztem — biztos célra. Este a 72-ik közös gyalogezred váltott fel bennünket, de azért az éjjelt még fent töltöttük a 814. magassági ponton, mint tartalék.

Április 22-én Juhos közegei át visszatértünk Méhesfalvára hadosztálytartaléknak. Utunk a 320. magasságnál haladt el, melyen tíz tábori ütégünk állt. Alighogy hátuk mögé kerültünk, irtó tüzelésbe kezdtek; a fiatal tisztek sapkájuk dobálásával adtak jelt s üvöltöttek, hogy hangjuk a nagy morajban némiképp érvényre jusson. A legutolsó ágyuknál egy hadnagy „40 gránátot!” vezényelt, mire egy ütég szakasz, mint géppuska okáda a tüzet. — Másnap tudtuk meg, hogy a borzasztóan szép mutatvány a 803. magasságról a 710. magasságra visszavonuló muszkáknak szolt eredményesen.

Április 23. Méhesfalván a falu tövében vert sátrakban laktunk s minden néven nevezendő tisztogatással foglalkoztunk. Később a házakban találtunk menedéket. Az itt töltött napjaim elég kedélyesek voltak. Reggel kivonultunk gyalogra. Bevonulás után, napról-napra az egész tisztikar A... alezred ur vendége volt, ki egy 50 literes sörshordot ütettet csapra ilyenkor s jó pörkölttel, sonkával, sajttal gondoskodott rólunk. A legénység is otthonosnak érte magát, segített a lakosságnak tavaszi munkálataiknál. Itlétünk 11 napja alatt két tábori misét is hallgattunk.

Az itt töltött május eleje feledhetetlen marad számomra. E napon tartott szemlélt feleltünk hadseregparancsnokunk, Böhm Ermolli tábornok ur. E nap öröme a legénység megkülönböztetett

kosztot kapott s egész napi szabad szórakozással (érsd: alsós) tölthette idejét. Ugy delután 6 óra tájban levonultunk a rétre, ahol ellenséges és saját géppuskát mutattak be nekünk szemléletileg. Amint így foglalkozunk, egyszer csak siklórepüléssel, mint mikor a hejja az áldozatára vág, úgy vágott közénk egy orosz repülőgé. Négy bombát ledob s mire észbe kapunk, máris eltűnt a falut szegélyező bükkerdő oltalma alatt. Jó lett volna, ha a benutatót géppuskáknak magja is lett volna, — sajnos, nem volt. Három bomba rögtön felrobbant. A negyedik, mely mellettünk, a frissen árkolt ut mentén a sárba furódott, csütörtököt mondott. Katonáink közül több kíváncsi odarohant, nem hallva meg fövvelmetző kiáltásukat. Alkalmasint valami göröngyöt rughattak az érzékeny pokolgéphez, denique a bomba felrobbant s négy embert megölt, kettőt megsebesített. — Ilyen volt bizony május eleje Méhesfalván!

E község lakossága különben nagyon feltőlünk, noha mi a legszívélyesebben bántunk velük. Rettetégek oka január hóig nyult vissza, amikor jegyzőjük és papjuk hazatérő rabíráására haragszó mellett üres koporsók kísérték a temetőbe. A haragszó az oroszoknak szolt, ezzel jelezte a magyar seregek közeledését, míg a temetési szertartással minket vezettek felre. E turpisságrért persze többeknek elűjt talpa alatt a szél. — Amikor én a Kárpátokba kerültem, nem szolt már harang seholsem, — elnémultak egy időre, felsőbb parancsra.

Május 4-én delután 6 óraker megint visszaindultunk a hegyek közé, a csehek felváltására. Vendégi községig regényes, szép vidéken menetlünk, fapadlós uton, melyet még az oroszok készíttettek a maguk kényelmére. Amint azonban erről az utról letértünk a hegyi ösvények utvez-tőjébe, megkezdődött számunkra a „nemulass.” Majdnem állásunkig kísért bennünket egy jég-hidig hegyipatak, melyet a sötétben többször meggázoltunk. A hajnali órákban értünk fel redeltetési helyünkre, Telepéc község fölé, a 788. magassági pontra.

Alighogy a felváltás megtörtént, az oroszok máris támadtak. Hogy miért ép nálunk, könnyen érthető: előző nap, kedves cseh elődeink közül egy zászlós és két közevény szökött át az ellen-séghez. Ezek bizonyára elmondták, hogy mitféle nácio ivadékaik állnak előttük. Persze elszámították magukat a muszkák, amikor támadásba mentek, — időközben magyar honvédek kerültek eléjük. A támadás megzúpult nagyrészt már többi őrsénkél-vel. Hogy megükték a sikertelenség felett kibocsássák, egész nap és éjjel gyalogsági és ágyu-tüzzel ársztottak el bennünket. Persze a mi tüze-rségünk is válaszolt s gyakran elhallgattatta az ellenséges ütégeket.

Május 5. A nappal együtt keltem s hajlékom rendbehozásához láttam; sikerült is oly széppé

Levél.

„Kicsi fiam, a betegágyról Küldöm most ez a levelet; A kedves nővér keze írta, Hozzád viszi a lelkemet!

Én már elmegyek messze, messze, És fáj a bucsu — óh, — nagyon! Fiam! Gondolj majd az apádra! Emlékimet neked hagyom...

Egy kicsi fénykép... régi, sárga... Az égből néz most már read... Kicsi fiam, őrizd meg, tedd el, Ó volt a szegény, jó anyád...

A kardom. Csonka, földre sujtott Sok gyilkos fegyvert, muszka vast. A csákómon egy rongyos nyílás, A verem töltötte be azt...

S neked hagyom a szép hazánkat, Melyért gyönyörrel hull a vér, Amelynek ragyog koronáján A dicsőség, a hir, babér...

Ha felnősz, légy jó katonája, Magyar vagy, magyar a neved; Hazád van, nem lész soha árva, S mi ott leszünk mindig veled...

Kicsi fiam!... Már vége... érzem... Megyek... már szólit az anyád... Az Isten áldjon, övön teged S a küzdő, bizó szép hazát!...”

Kovácsnay Erzsé.

Tűzszünet.

Írta: BOROSS MIHÁLY.

Az orosz volt a támadó s szokatlanul nagy lömögben ontotta felénk a mindenféle fajtájú ágyu-lövedéket. Mi álltuk a tüzet, tudtuk, hogy utána jön a gyalogság roham, négyes, tán tízes sorokban, fölkészültünk a kézítésára is. Egyszer csak halkul az ágyuzás, lassankint elül s meglepetve nézünk előre a fedezéknyíláson, hogy hol marad a muszka-gyalogság?

— Csel lesz ez — mondja az egyik gép-puskás kaplár — odább, tán nyolc-tíz kilométerrel jobbra akar áttörni s itt mutogatta meg az erejét!

Őrült hajsza a telefonon, jobbra-balra, míg végre kiderül, hogy az orosz ütégnek a munició-pótlása megrekedt, a hid, amelyen az oszlopnak át kellett jönnie, nem tudni mi okból, fölrobbant s legalább hat órára van szűksége, míg újra együtt van a kellő anyag.

— Jó volna rájuk riasztani s úgy tenni, mintha mi kezdenénk offenzívát! — vélte egy másik géppuskás.

Ugy látszik egyebütt is így gondolkodtak, mert jött már a telefonparancs, hogy a legnagyobb nyugalom legyen mindenütt.

— Ehun ni! — szolt Varga Imre, ez a husba metszett antik magyar szobor, — most itt rostoko-lunk, meg újra a muszka támad!

— Soh'se törődj vele, gyujis pipára, osz! várgy! — felelte Toth Están, aki mintha épen ellenkezője lett volna társának, alacsony, verna emberke volt.

Mi is engedünk lelkünk tulesztett figyelmén, bár lett volna mondanivalónk, hallgatunk, figyeltük a két beszédes legény józú szavait.

— Há szé egyebet se teszek, csak várók; tizen-három hónapya hogy várók, már egy köteg dohant elfűstöttem, még sincs vége.

— Nem tom mire várnak?

— Én meg azt se tom, mér keztek el.

— Nem tudod? Akkó te semmit se tudsz.

Ugy történt a dolog, — kezdte az óriásnak beszélni a nyeszle s ravaszul megbökte a szomszédját, — hogy a muszka cár taval ilyenkor találkozott a mi jó öreg királunkkal s aszondta, hogy meglásd Jóska bátyám, hogy a tavasszal a Tiszából iszik a lovam. Erre a mi jó öreg királunk fölugrott, amugy magyarosan elkárom-kodta magát s aszondta: Iszol ám a... Hát ez en azután összeveszték. Hát ezért van a háború!

— Nem igaz ám, amit mondasz, te nyeszle. Hát az a saragyevői gylkosság? Az semmi?

— Dehogy is semmi. Ez is azért gyütt, mer már haragosak vótak.

— Hát azt mondd meg, ha te mindent tudsz, hogy ehhez az egész dologhoz miköze a Vilmos császárnak?

— A meg ugy történt, hogy a Vilmos császár nem engedte meg, hogy a muszka cár fenyegeesse a mi jó öreg királunkat s aszonta, hogy maradgony veszteg a muszka, amugy sincsenek elegen. Erre az orosz cár küldött egy vaggony mogyorót Vilmosnak s azt üzente, hogy neki annyai a katonája, mint ahány mogyoró van abban a vaggonyban, de még annai is több egy millióval. Vilmos császár

tennem, hogy örömben Paradicsomnak kereszteltem el. S hogy a „Paradicsom” név megöröködjön, vastag betűkkel ráirtam a bejárat felett levő sziklapra. Ettől fogva állomás e név alatt szerepel még a hivatalos jelentéseimben is. — Sok ilyenféle helymeghatározó név fordult elő ott, abban az időben. Nem csoda, hisz oly ifjak és bohók valánk mi még akkor!

Boldog újévet!

— Családi jelenet. —

Férfj (hálóköntösben, papucsban. Nagyon mérges.)

Feleség (csak úgy reggeliesen, kócosan. Nagyon mérges): Azt hiszed, hogy én tünni fogom az újévet? Hát nem türom, azért sem türom!... Az erszényem, a konyhám, a speizom kifosztva. Mindenhol az üres pálinkás-üvegek hevernek és egy stráfkocsira való névjegy. Te Muki, én figyelmeztetek, hogy a részeges pálinkás barátaidat ne hozd többet a nyakamra boldog újévet kívánni, mert én elsőköm...

Férfj: Ugy? Figyelmeztetsz? Hát én is figyelmeztetek, hogy többet ne hozd nekem ide a varrónódot, a masamónódot, a suszteródot, a divatúrát, az ékszerest boldog újévet, mert én megdühödöm és amilyen ideges ember vagyok, hát a képbé ugom valamennyinek és... és lehozom a...

Feleség: ...a bőrt a pófájáról, mi?!... Finom ember vagy, mondhatom! Csak eljöhettek boldog újévet kívánni, akik egész éven át a feleségnek görnyednek?!

Férfj: Jobban szeretném, ha nem görnyednének!

Feleség: Tudom, tudom. Azt szeretnéd, ha meztelenen járnék!

Férfj (kurtán): Igen.

Feleség: Utálatos! A szegény emberektől sajnálod azt a pár garast, de a léha Gyurikámnak, Tyurikámnak, Mutyikámnak tizkoronás likörököt hozatsz ebben a veszett drága világban.

Férfj: Mit lármázói? Talán nem lesz tele a speizod?

Feleség: Mit lármázók? Hát neked mindegy, hogy kirabolnak, kifosztanak, ha lehuzák az inget rólad a boldog újévet? Szilveszterkor mind itt vannak a jó mákvirágok éjjel három óráig és puncsoznak. Másnap öt órakor jönnek újévet kívánni, kihuznak a dunyha alól és az egész konyhapézemet elpálinkázzák...

Férfj: És nekem a felruházód elviszik az egész fizetésemet! Egész nap görnyedek a termédek koronától, az állam a földet éri. A kezemen tyukszem nő a sok pénzfogdozástól, a torkom bedagad a sok „itt van jó ember“-től. Az agy-

velöm bepókhálósodik a sok buta kérő szemtől. Nem tudok reggelizni, mert gyön az éjjeli bakter, a lámpagyújtató, a postás, a pékásna, a mérszárosinas, a kéményseprő, az újságkihordó, a tejes, meg a fenetegyva ki. Nem tudok ebédelni, mert boldog újévet ordít a szabóinas, a suszterinas, a rendőr, a szomszédunk fia, a házi favágónk. Minden ajtócsattanásra összezavarodik az agyvelőm az ijedségtől, hogy megint egy boldog újév. Ki vagyok mérölve; olyan vagyok, mint egy igazló, a nyelvem lóg és izzadok, mint egy tróger és fázom, mint egy hideglelés és te most gyösz nekem szemrehányásokkal. Na hát ne gyöjji nekem lekövökkel, mert én kigyöyök a türelemből és nekigyöyök a falnak és nekigyöyök az újévek és... és...

Feleség: Ugy-e, mondtam, hogy utazzunk el valahová. De neked a szegény kis feleséged szava semmi és...

Férfj: Hallgass, hallgass!

Feleség: ...és csak azért is itthon maradtál. Most ugy-e, a guta kerüiget...

Férfj (befogja a fülét és ordít): Hallgass! Hallgass!

Feleség (pokoli kárörömmel): ...a zsgoróság miatt... Hát most csak dühöng!

Férfj (remszen vigyorog, felkapja a naptárt és tépi, szaggatja): Nesze 1916! nesze újév... (Tápossa): Kutyá, büdös, nesze, nesze! (Nekirohan a falnak.)

Feleség (sirógörcsöket kap.)

Egy hang kívülől: Boldog újévet!

Férfj (nagyot koppan akkor s azután elhallgat.)

Feleség (sir, sir, sir és sir.)

Ahítatos, misztikus újévi csönd.

HIREK.

Újév reggelén,

mérlégzás idején, minden érző szív felétek fordul, hős katonáink. Rólatok vetünk mi is ide pár sort. Érezzük, hogy adósságok törlésével tartozunk néktek. S midőn a hátunk mögött levő vérzivataros esztendő dolgait hányjuk-vejtjük, erősebben támad fel szeretetünk, hálánk, csodálatunk és lelkesedésünk irántatok, azok iránt, akiknek köszönhetjük, hogy megértük ezt a napot. Mert minden dicsőségünk a ti dicsőségtek, minden reményünket tőletek és nemes önfeláldozástok révén nyertük, minden kilátásunk a győzelemre a ti munkátok gyümölcse, a ti szenvedések, nélkülözéseitek, véretek és haláltusátok eredménye. Beszélhetünk-e ma másról, mint a ti hősi szenvedésekről és tetteitekről? Minden méltató szó rólatok énekelhet most csupán, minden magasztalás titeket illet egyedül, akik hónapok óta álljatok hősiességgel helyeteket s akiknek dicsőséges munkája nemzetünk egész egyetemet bearanyozza. Nekünk a könnyebb rész jutott — itthon. Amit mi most élvezünk, azért ti — kiszakítva az édes otthon melegéből — véretekkel locsoljátok a földet s az önfeláldozó önzetlenség ragyogó örök példáit adjátok a történelemnek, amely el nem múló nyelven, örökké beszédesen fog szólni a késői kor minden emberéhez a ti nagyságtokról. Akarva-akaratlanul is rajtatok akad meg újév napján tekintetünk. Minden jókívánságunk, szívünk minden melege a tiétek ma. Ez az új esztendő hozza meg számunkra és számotokra a régvárt békét, a nyugalmas, boldog életet, hogy ne folyjon tovább a ti drága véretek és hazajöhessenek, diadallal, győztesen!...

T. olvasóinknak és munkatársainknak az elmúlt-nál boldogabb, nyugodtabb újévet kívánunk!

— **Személyi hír.** Árva Lajos, Zalavármegya alispánja, mult csütörtökön városunkban tartózkodott, mely alkalommal a főszolgabírói hivatalt vizsgálta meg.

— **Halálozás.** Salamon István szombathelyi Árv. ellenőr december hó 28-án Lentiben elhunyt 49 éves korában. Salamon a karácsonyi ünnepekre Lentibe jött anyósát meglátogatni, néhány napi ott tartózkodás után megbetegedett s meghalt. Temetése csütörtökön délután volt Lentiben nagy részvét mellett.

— **A vármegyéről.** A legutóbbi megyegyűlésen a közigazgatási bizottságba: dr. Hajós Ferencet, Hertelendy Ferencet, Legáth Kálmánt, Takács Jenőt, Tretyánszky Ödönt, — a közigazgatási választmányba Olaj Guidót, az igazoló választmányba Csutor Jánost, Gráner Gézát, Krosetz Istvánt, Odor Gézát, Udvardy Ignácot, Hajik Istvánt, Boschán Gyulát, Mestersázy Jenőt, dr. Szigethy Elemért, — az állandó választmányba dr. Czinder Istvánt és Szücs Dezsőt választották meg tagokul.

— **A 37—42 évesek bevonulása.** A honvédelmi miniszter rendelete értelmében mindazok az 1873., 1874., 1875., 1876., és 1877. évben, azonkívül az 1891., 1895. és 1896. évben született népfőlkélsre kötelezettek, akik a most novemberben és decemberben tartott pótszemléken alkalmassá találtattak, — amennyiben névszerint felmentve nincsenek, 1916. év január hó 17-én tartoznak a népfőlkéls igazolványi lapjukon feltüntetett parancsnoksághoz bevonulni.

— **Zalavármegye a feldűlt tűzhegyekért.** Zalavármegye törvényhatósága a háború folyamán feldűlt tűzhegy ujraperitési céljaira egyszázalékos pótdátot szavazott meg.

— **Oltárszentelés Bántornyán.** Szép egyházi ünnepély folyt le karácsony másodnapján a bántornyai új templomban. Ez alkalommal szentelte fel Strausz Flórián alsólendvai esperes-pébános, címzetes kanonok az új templom főoltárát s adta át kegyes rendeltetésének. A nagy segédlettel celebrált nagymisén megjelentek: a templom patronusa, gróf Zichy Ágost v. b. t. t., főudvarnagy a családjával, az uradalmi tisztikar, a környékbeli pletániák papsága s a fára hivi oly nagy számban, hogy az új templom impozáns méretei dacára is majdnem szűknek bizonyult. Az új templom főoltára remek szép, díszítse a régi főoltárról való, újra ártésve és dusan aranyozva. — Lélekemelő volt, mikor a nagymisén felcsendültek a bántornyai vendajku iskolás gyermekek magyarul előadott karácsonyi énekei. — Ugy a szép templom, mint a gyönyörű főoltár a kegyur, gróf Zichy Ágost kifogyhatatlan bőkezűségét dicséri. Az egész templomfelszentelése az építés teljes befejezése után fog megtörténni.

— **Tanítóválasztás.** Kislipán a megüresedett második tanítói állásra Bacsiósné Preisler Mária okl. tanítónő lett megválasztva.

— **43—50 éves népfőlkélszet újra vizsgálják.** (Zalamegyében csak a keszthelyi járásban lesz új szemle.) A honvédelmi miniszterium a 43—50 éves népfőlkélszet újra való felülvizsgálását rendelte el, mert a bemutató szemléken több helyen olyan egyéneket is találtak alkalmassáknak, akik a jelenlegi katonai szolgálat faradalmát elölreláthatólag nem képesek elviselni. Amint mi értesülünk, nem az összes 43—50 éves népfőlkélszet vizsgálják felül, hanem csak ott, ahol azt a honvédelmi miniszter kifejezetten szükségesnek tartja. Aki nem jelenik meg a szemlén, azt nem vizsgálják újra felül. A bizottság kétféle határozatot hozhat: „Népfőlkélszet fegyveres szolgálatra alkalmas” és „Népfőlkélszet fegyveres szolgálatra alkalmatlan.” A felülvizsgáló bizottságban csak a polgári elnökök és a honvédség képviselőinek van szavazati joga, a honvéderosznak és a polgári orvosnak csak véleményezési joga van. A rendelet szerint Zalavármegyének csak egyetlen járásában, a keszthelyiben lesz ujrászorozás.

— **A háborus segélyek nem foglalhatók le.** A m. kir. kormány legújabb rendelete szerint azok a segélyek, amelyeket a háború idejében katonai szolgálatot teljesítő személyek, vagy hozzátartozók, vagy a háború okából másoktól kapnak, amennyiben külön jogszabály másként nem rendelkezik, a végrehajtás alól ki vannak véve és ennélfogva még a végrehajtást szenvedőnek a beleegyezésével sem foglalhatók le.

— **Kórházunkból.** Karácsony után kórházunkat ismét több katona hagyta el gyógyulva. Az ápolás alatt állók száma most nagyon kevés, de hír szerint a közeli napokban egy nagyobb sebesültszállítmányt kapunk.

megköszönte, amint illik ezt az ajándékot s azt üzenté vissza, hogy neki meg van egy Hindenburg nevű mókusa, az olvasatlanul megési a mogyorót mind.

— Hát aztán mikor lesz vége, te okos, ha már mindent olan jól tudsz?

— Mihelelt te egyszer meleg vízben fogsz megfürdeni.

— Jaj istenem, mikor lesz az?

— Soh'se busulj komám, hamarább, mintsem te azt gondónád. Beléd lünek, ispotályba visznek, ha még élsz, meg is fűroszotenek.

— De mán én belém ne ilijjenek... inkább soh'se legyen vége. Majd inkább én! De azért azt mondom komám, hogy mégis csak vége lesz egyszer.

— Mikor? — kérdi most a vékony.

— Akkor lesz vége, ha majd a német az angliust is meggyomorozza. A muszkát már legyűrtük, a belgának már se híre, se hamva, a francia is kódis, a talián hőtíg beteg, csak egy egészséges köztük: az angol. Ha ezt is jói melbe vággyák, hétrét görnyedve kunyorál majd bekéért!

— Hát a szerb?

Varga Imre ránézett a vékony társára, olyan szemekkel, amelyek ha kések lettek volna, Tóth Están már nem volna az élők sorában. Nem szólt semmit, elővette a pipáját, megtölte dohánnyal, lassu vontatott mozdulattal meggyújtotta, nagyot szippantott belőle s teli tüdővel fújta a füstöt Tóth Están felé:

— Ez ni!...

— **Gyászrovat.** Gr. és z. László, Csáktornya város nyugalmazott jegyzője, december 23-án 66 éves korában Csáktornya elhunyt.

Pataki Sándor zalaegerszegi pénzügyi szövetkezési elnök 43-ik, szolgálatának 20-ik évében rövid szenvedés után elhunyt Zalaegerszegen.

Kovács Dezső okl. gazdatiszt, Kovács János dékánfalvai uradalmi főerdész fia, hosszas betegség után mult kedden Dékánfalván elhunyt.

— **Hősi halál.** Vörös János belatinci lakos, a 48. gyalogezred tizedese, a galiciai harc-terén Ditekovec közelében, 29 éves korában hősi halált halt.

— **Karácsonyfa-ünnepély kórházunkban.** A helybeli vöröskereszt egyesület a kórházunkban ápolás alatt álló sebesült és beteg katonák karácsonyát is igyekezett melegeg, kellemessé tenni. A közönség körében gyűjtést indított s az így befolyt adományokból karácsonyfát állított fel s minden egyes katonát szépen megajándékozott. Az ünnepségre karácsony előestéjén szépszámú intelligens közönség gyűlt össze a kórház egyik körtermében, ahol a karácsonyfa volt felállítva. Megható volt némi, amint a könyvek megindult, bizonyára a távol levő családokra gondoló hősök körülállottak a mindenféle jóval és hasznossal megrakott fát. Dr. Józsa Fábián, a kórház vezető-orvosa néhány közvetlen szóval méltatta a nap jelentőségét, majd pedig az ajándékok szétosztására került a sor. A lélekemelően szép ünnepségről mélyen megilletődve távozott a közönség. — Az adakozók névsorát helyszűke miatt jövő számunkban közöljük.

— **Életbelép a kenyérgygy.** A kormány legutóbbi rendelete szabályozza a kenyér- és lisztgyógyasztást. A rendelet szerint mindenkinél 240 gramm kenyérré, vagy lisztre van igénye naponként. A rendelkezés a liszt- és kenyérgygyre vonatkozó része ugy intézkedik, hogy az már január 10-én az egész országban életbe lép. A kenyérgygyrendszer életbeléptetésének részleteit Zalavármegyére az alispán fogja megállapítani. Akiknek lisztkezelésük van, sem liszt-, sem kenyérgygyre nem tarthatnak igényt. Kávéházakban, vendéglőkben étkezők csak kenyérgygy ellenében kaphatnak kenyeret. Akinek nagyobb készlete van, mint amennyi a jövő év augusztus 16-ig való szükséglete, az köteles fölöslegét maximális áron a hatóság rendelkezésére bocsátani. A rendelet ellen vetőket két hónapi elzárással és 600 korona pénzbüntetéssel sújtják.

— **Az állami nyugdíjasok segélyének kiutalása.** Azok az állami nyugdíjasok és özvegyek, akiket a kormány háborus segélyben részesít, már most megkaphatják a kérvényür-lopokat azoknál az adóépítéskor, ahol nyugdíjukat számfejtik és kifizetik. Aki a segélyt igénybe akarja venni, kérvényét legkésőbb 1916. évi január hó végéig kell hogy benyújtsa a fent jelzett hivatalnál.

— **Leánydalok.** Mintegy nyolcvan-kilencven versét adta ki ilyen cím alatt Kovácsnay Erzsébet leánypoéta a napokban. Elolvastuk belőle az első költeményt s amig az utolsóknak a végére nem értünk, nem tudtuk letenni a könyvet. Egyik jobb a másiknál, egyik jobban megfogja a lelket, mint a másik, egyik jobban a szívhöz szól, mint a másik, egyiknek a hangja melegebb a másikéknál. Ez Kovácsnay Erzsébet könyve. A leánypoéták közt már eddig sem ismeretlen nevű írónő megküldte nekem a könyvét, hogy kritikát írjak róla, de én csak dicsérni valót találok benne, kritizálni valót nem. Egyik meghatóan szép költeményét a tárcarovatban közöljük. Ajánlom a könyvet minden hölgyolvasónk figyelmébe, mert szép, lelket emelő, élvezetet nyújtó minden sora, de különösen a háboruval kapcsolatosan írt költemények megkapóak. Az izléses kötet 2 koronáért szereshető meg a szerzőnél Biharpüspökiben. (o.)

— **Fémbeváltó-helyek városunkban.** — Mult számunkban megírtuk, hogy az országos fémközpont Alsólendván fémbeváltó helyül Marton Kálmán vaskereskedését jelölté ki. Mint utólag értesülünk, Tivadar Ferenc vaskereskedő üzlete szintén ki lett jelölve fémbeváltó helynek s így városunkban két helyen váltanak be fémeket, a maximális árak mellett.

— **Jön a kukoricakenyér!** Hir szerint a kormány januárban ismét el fogja rendelni, hogy az üzletekben kenyérlisztet csak kukoricalisztel keverve szabad kiszolgáltatni s a pékek is csak ilyen keverékből készült kenyeret süthetnek meg. A lisztből bőséges készletünk van ugyan még s Romániából is éppen most veszünk át óriási készleteket s csupán az okos előrelátás parancsolt a keverés elrendelését. A buzalisztbe 35 százalék kukoricaliszt fog kerülni, tehát jóval kevesebb, mint valahányszor.

— **Adomány.** Özv. Mlinár Nándorné lapunk utján 1 koronát adott a helybeli kórháznak. Az összegget rendelkezési helyére juttattuk.

— **Hadbavonultak gyermekeinek karácsonya.** A helybeli Katolikus Nőegylet, nemes intenciójához híven, a karácsonyi ünnepek előtt 26 gyermeket — kiknek apja be van vonulva — ajándékozott meg meleg ruhával, kendővel, játékkal és édességekkel. E célra adakozni sziveskedtek: Alsólendvai Takarékpénztár 20 kor., Fuss F. Nándorné 5 kor., dr. Laubhaimer Oszkárné 4 korona, Szabó Jánosné, Toplak Jánosné 3—3 kor., dr. Józsa Fábiáné, özv. Mattus Lajosné, Neubauer Józsefné, Mady Pálné, Plauder Jánosné, Karabélyos Elek, Kotschy Józsefné, dr. Fiktor Mártonné, Tivadar Ferencné, özv. Hajós Mihályné, N. N., Ferenczy Józsefné, Ihrig Vilmosné, Vermes Györgyné, Ujlaki Károlyné, Ivánits Györgyné 2—2 kor., Rosás Jánosné 1 kor. 20 fill., Grassanovits Ottóné, Szilágyi Dezsőné, Schmidt Ignácné, özv. Baranyay Kálmánné, Guttman Rojóna, Németh Sándorné, Matyasovszky Vincéné, Óriás Jánosné, özv. Tomka Mihályné, Hadrovics Elek, Wendl Károlyné, özv. Pozsgó Jánosné, özv. Horváth Lajosné, özv. Nagy Józsefné, Kobak Lipótné, Kőröny Józsefné, Matyasovszky Vince, Floch Antalné, Gombosy István, Lenarits Victor, Bíró Lajosné, Somogyi Imréné, Tóth Pálné, Náray Anna, J. Mór, Komlóssy Margit, Bittera Béláné, özv. Zathureczky Zsigmondné, Tóke Imréné 1—1 kor., Metz Józsefné 60 fill., özv. Szalváryné 20 fillér, Székely Emilné 6 darab játék.

— **Hazajöhetnek a magyar sebesült katonák.** A harcra nem megebesült magyar katonák egy részét osztrák kórházakban ápolják. A honvédelmi minisztérium most több konkrét esetről kifolyólag ugy határozott, hogy ezeket a katonákat, már amennyire állapotuk megengedi, Magyarországra szállítsák, hogy közelebb legyenek hozzátartozóikhoz. A bel- és tüdőbeteg katonák számára a rokkantügyi hivatal legközelebb két szanatóriumot nyit meg: az egyiket Rózsahegyben, a másikat Besztercebányán. A tüdőbeteg katonák ezuntul ide kerülnek.

— **Őszejriák az ólomot.** A kormány új rendelete értelmében az ólom- és óntárgyakat, amennyiben azokból valakinek 25 kilogrammnál nagyobb készlete van, be kell jelenteni.

Jótekonyságot =
gyakorol, ki lapunk jeles munkatársának, **Lukács Lajosnak** e napokban megjelenő :: ::

Édesanyám a táborban
című könyvét megveszi, mert **annak jövedelmét az itteni Vöröskereszt egylet kapja!** Ára csinos kiállításban K 2-50.

Minden kötetet hirlapilag nyugtázzunk!
Előjegyzéseket elfogad:
Balkányi Ernő, Alsólendván.

— **Malac a szerkesztőségben.** Rendkívül szivesen látott, mondhatni: pazarul fejedelmi, vagy fejedelmi pazar (hamarjában el sem találjuk a helyes kifejezést) vendég érkezett tegnap szerkesztőségünkbe. Egy jóképű, hamisítatlan, igazi — malac. Lapunk egy régi, hűséges előfizetője, dr. Berger Ignác nyug. plebános, v. országy. képviselő ur küldte Bagladról fel-szerkesztőnknek ezt az incsiklandozóan-gusztusos „tisztelőpéldányt,” újvíj ajándékképpen, a következő megtisztelő sorok kíséretében:

„Jelesen szerkesztett lapjának olvasása sok örömet szerez nyugalmas életben. Boldog újvet kívánva fogadja kegyesen megemlékezésemet.”

A rég nem látott, illusztris jövevényt háromszoros „hurra!”-val üdvözöltük szerény körünkben s az első megilletődés után — szerénység ide, szerénység oda — mentől több dr. Berger föltisztelőndó urhoz hasonló hűséges, figyelmes, gavalér olvasót kívántunk lapunknak. Dr. Berger föltisztelőndó urnak pedig tiszta szívből azt kívánjuk, hogy éltesse az Isten meg sok számos évig erőben, egészségben, hogy még sokáig olvashassa lapunkat s még sok újven emlékezhessen meg rólunk egy-egy hasonló — tisztelőpéldánnyal...

— **Mikor jön a vaspénz?** Hirt adunk arról, hogy a kincstár német mintára vas tiz- és huszfilléreseket fog kibocsátani. Értesülésünk szerint a kibocsátás időpontja január 5. és 10. közt lesz, miután a váltópénzforgalom méretei oly nagyok, hogy minél előbb kellett kisegítő eszközről gondoskodni. Miután az utóbbi időben sok ezüstpénz kerül ki a piacra s az új vaspénz remélhetőleg minden kalamazót el fog oszlatni.

— **Adományok a kórházak.** A helybeli fiókkórház részére újabban a következő adományok folytak be: Pollák Józsefné 100 cigareta, Toplak Jánosné (özsonna megváltás) 4 korona, Brünner Mariska 100 cigareta, Schmidt Ignácné (özsonna megváltás) 1 K, Schwarc Mórné 100 cigareta, Szántó Zsigmondné (özsonna megváltás) 3 kor., Brüll Lipótné (özsonna megváltás) 2 kor., Klekl József nyug. plebános (Cserföld) gyűjtése 50 korona, Ihrig Vilmosné (özsonna megváltás) 2 korona, Pollák Józsefné 100 cigareta, Tittler Antalné (özsonna megváltás) 300 cigareta, Sipos Dánielné 60 cigareta, Rosenberger Dávidné (Zalabaksa) 10 kor., Kratancsik Annuska (Rédics) gyűjtése 4 kor., Wolfson Henrikné (özsonna megváltás) 2 kor., Drimmer Józsi 100 cigareta, Vlay Istvánné 2 füveg bor, Simonka Vilmos (Chikago) 12 kor., özv. dr. Király Mórné 200 cigareta, Isoo Ferenc egy kosár alma és 10 füveg bor, Schwarc N-né (özsonna megváltás) 2 kor., özv. Guttman Mátyásné 200 cigareta, Bíró Lajos egy nagy korsó bor, Arnstein Annus 500 cigareta, Baksai elemi iskolás gyermekek 100 db tojás, Guttman Józsefné 200 cigareta, özv. Zathureczky Zsigmondné 100 cigareta.

— **Koronás Regénytár.** Ezen a címen Szakács Béla és Deréki Antal újságírók, a „Magyarország” beisó munkatársai szerkesztésében és kiadásában új vállalat indult meg, mely érdekfeszítő, jeles munkákat ad rendkívül olcsón a közönség kezébe. Az első kötet: Zeromszky István „A bosszúálló” c. kiváló regénye, most jelent meg. A 176 oldalas, vasos kötet ára csak egy korona, mely összegnek beklüdtése után a könyvet Szakács Béla (Budapest, VI. Rózsá-utca 63., földszint 4.) portómentesen küldi.

— **A tábori postahivatalok csomagforgalma.** Január 3-tól kezdve valamennyi tábori postahivatalnál továbbítani fognak tábori postacsomagokat. A 11., 39., 51., 125., 149., 169. és 186 számú tábori postahivataloknál csomagokat mindennap, a többieknél minden két hétfőjén, keddjén és csütörtökön lehet feladni. A postacsomagokban felszerelési s ruházati cikket, szivart, cigarettát, dohányt, pipát, szivarszipkát és benzint nem tartalmazhat társzerzők. Ha a csomagok egyéb tárgyakat tartalmaznak, akkor nem továbbíthatók és a költségek megtérítése ellenében visszaküldetnek a feladóknak.

— **„Az Újság”** karácsonyi számából még néhány példány kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésében.

— **A balatoni halászlóktól megszökött orosz hadifoglyok.** Közöltük már, hogy a Balatoni halászló r. t. üzeme zavartalanságának biztosítása végett nagyszámú orosz foglyokat kapott, kik otthon is halászberekek voltak és így teljes szakértelemmel végeztek a hadbavonult balatoni

halászk munkáját. Mint most közlik, a balatoni halásztársaság kiüti telepéről a múlt hó végén 8 orosz hadifogoly megszőkött. Valószínű, hogy valamennyien a vármegye területén rejtőznek meg. A hatóság a megszőkött oroszok körözését elrendelte.

— **A legelőcsőbb liba.** A keddi hetivásáron egy helybeli urinó libát vásárolt a piacon. Tizenhat korona volt a liba ára, egy kicsit drága, de szép kövér volt, hát megvette. A libát hazavitték, leölték, megpucoolták, felbontották és a liba gyomrában — egy huszoronás aranyat találtak. Az arany oly módon kerülhetett a liba gyomrába, hogy odahaza a faluban a paraszt valószínűleg elásta a megtakarított pár aranyát, a liba pedig kikaparásza és lenyelte. — Ez volt a legelőcsőbb liba, amit valaha vásároltak a lendvai piacon!

— **Három gyermek halála.** Borzalmas szerencsétlenség történt a Nagykanizsa közelében levő Mihály községben. Egy földmives-asszony három apró gyermekét a lakásában bezárva, felügyelet nélkül hagyta otthon. A gyermekek gyufát gyujtogattak, melytől a diván tüzet fogott. Mire az anya hazatért, a három gyermeket a füsttől megfulladva holtan találta.

— **Megnémult a Balatonon.** Keszthely közelében egy rozoga halászcsonakot vetett ki a víz, amelyben egy eszméletlen orosz hadifogoly hevert. Evező nem volt a csonakban. Az embert eszméletre térítették s ki akarták vallatni, hogy hova való s miként került ennyire, de nem tudták szavát venni. Látszott, hogy a kérdéseket megérti, de csak mutogatással próbált felelni. Azt hiszik, hogy az orosz a síófoki halászi társaság munkása. Halászat közben valahogy eltévedhetett társaitól s a nagy rémületől némulhatott meg. Ha valóban úgy áll a dolog, akkor néhány héten belül visszatér a beszélőképesége.

— **Öngyilkos aggastyán.** Kiskánizsán a Nagyrc-utcában Kovács József 78 éves földmives felvágta balkarján az ütőereket s mire észrevették, már meghalt. Végzetes tettének oka gyógyíthatatlan betegsége, mely miatt már gyakran fenyegetőzött az öngyilkossággal.

Karácsonyra a Jó Pajtás. Sebők Zsigmond és Benedek Elek képes gyermeklapja páratlanul érdekes tartalmu számot adott ki. Verszeit, elbeszéléseit, meséit, cikkeit legkitünőbb írónk írták: Abrányi Emil, Molnár Ferenc, Benedek Elek, Sebők Zsigmond, Schöpllin Aladár, Lovay József, Endródi Béla, Feleki Sándor, Krudy Gyula stb. olyan sorát adják a becses, érdekes, minden gyermeknek gyönyörűségére szolgáló olvasmányoknak, amilyen ritkán voltak együtt egy gyermeklapban. A képek is mind művészi rajzok. — Közülük Faragó Géza bájos karácsonyi rajza — es érdekes háborus képek, trefás móka-képek. A magyar gyermekek legnagyobb karácsonyi öröme közé fog tartozni ez a szám.

A Jó Pajtás-t a Franklin-Társulat adja ki; előfizetési ára negyedévre 2 K 50 fill., félévre 5 kor., egész évre 10 korona. Egyes szám ára 20 fillér. Előfizetéseket elfogad s mutatóványokat küld a Jó Pajtás kiadóhivatala Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

— **Mi a „flirt“?** Egyik stockholmi lap pályázatát hirdetett a flirt fogalmának meghatározására. A beérkezett pályamunkák közül az első díjat ez a meghatározás nyerte: „A flirt annyit tesz, mint a szerelem aranypénzét apróra felváltani és jobbra-balra elszórni.“ A második díjat ez a megoldás nyerte: „A flirt olyan hadjárat, amelyikben az győz, aki előbb vonul vissza.“ Vannak aztán ilyen meghatározások: „Szivtelen játék a szivvel.“ Vagy egyszerűen: „Fegyvergyakorlat.“ Szellemes meghatározás az is, amelyik egy asszonypályázótól származik s így szól: „A flirt olyan, mint mikor az ember a tejszint villával eszi, — sohasem lakik jól belőle.“

Ha szerencse éri, vagy valamihez Isten segedelmét várja: ne feledkezésk meg a sebesült katonákról!

Boldog ujévet

kíván üzletbarátainak és ismerőseinek

BALKÁNYI ERNŐ.

BOLDOG UJÉVET

kívánok ismerőseimnek.

SCHRANTZ ELEK.

Igen tisztelt vendégeimnek

boldog ujévet

kívánok.

VÁRFALVI PÉTER

borbély és fodrász.

A miniszterium által engedélyezett és a kir. tanfelügyelőség által 663/191. sz. alatt ajánlott

Zalamegye legujabb fali térképe megjelent

Nagyon szép kiállításban

Iskolai és irodai czélra!

Ára 22 korona.

Megrendelhető BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendva

Nagyobb mennyiségű

jó állapotban levő

használt hordó

200–400 literig, megvételre kerestetik. =

Cím meg tudható a kiadóhivatalában.

Steckenpferd-liliumtejszappan

Bergmann & Co. cégtől Tetschen ajlbe

egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvendő szeplo ellen valo elismert hatásanal fogya s a bőr és szépség gondozásában való felülmulthatatlanságáért. — Ezernyi elismerőlevél! Sok legnagyobb kitüntetés! Bevásárlásnál ovatosság! Ugyelen nyomatékosan a Steckenpferd védőjegyre és a czeg helyes nevére! Darabja 1 koronáért kapható gyógyszerárakban, drogériákban, illatszertüzletekben stb. 40–44

Hasonlóképpen kitűnő Bergmann Manera liliumkremje (80 fillér egy tubus). Kitűnő szer női kezek gondozására.

A belatinci uradalom

vásárjog-bérlete

1916. január 1-étől 1918. december 31-ig bérbeadatik.

Aki ezen bérletre reflektál, az adja be írásban a beigérendő bérösszeget 1916. január hó 15-én délelőtt 10 óráig, mikor is azok 11 órakor fel lesznek bontva s a legtöbbet ígérőnek lesz az kiadva.

Hat vásár van tartva Belatincon, ebből 5 vásáron az uradalmi bérlő szedhet helypénzt, míg a hatodik vásár a plebániát illeti, amelyért a plebánossal kell érintkezésbe lépni.

A helypénz-szedés nemcsak a vásártéren, hanem a templom melletti piactéren a sátrak után is gyakorolható, a hatóság által jóváhagyott rendelet szerint.

Uradalmi marha után helypénzt szedni nem lehet.

A bérlő az évközben nem megtartott vásárokért kárpótlást az uradalomtól nem igényelhet.

Jelen árajánlat az uradalmi pénztár címére postán is beküldhető Belatinca.

Belatinc, 1915. december hó 27-én.

Belatinci uradalmi pénztár.

HAJDU.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella három fenyővel

rekedség, hurut, elnyálkásodás és görcsös köhögés

ellen legbiztosabban használhatók. Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért

kapható Alsólendván Fuss F. Nándor gyógyszerárában.

*—119

Hirdetések jutányos felvétetnek e lap kiadóhivatalában Balkányi Ernő könyvkereskedésében.

BALKÁNYI ERNŐ, ALSÓLENDVA

könyv- és papirkereskedés, könyvnyomda és könyvkötészet.

Fióközllet: MURASZOMBAT.

Fióközllet: MURASZOMBAT.

Mindennemű NYOMDAI és könyvkötészeti munkák pontos, izléses és gyors elkészítése

VEND ÉS MAGYAR NYELVŰ ÉNEKES- ÉS IMAKÖNYVEK.

BEÍRÓ-, GYORSSZÁMOLÓ- ÉS ÖNÜGYVÉD KÖNYVEK.

Készítii és raktáron tartja az összes községi, jegyzői, ügyvédi, iskolai stb. nyomtatványokat

Szebbnél-szebb diszlevélpapirok dobozban és mappában.

Művészi kivitelű képeslevelezőlapok igen nagy választékban.

Kitűnő villamos zseblámpák - és hozzávaló kellékek.

Előfizetőknek
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőknek
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvelemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SANDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uri-dívat cikkekben.

BECK OSZKÁR fodrászterem Főut., Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasúti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS bábszülő és mezeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER FÜLÖP üveg-, porcellán-, fűszer- és vegyesárkereskedése.

FEHER ANTAL köröm- és kocsi-kovács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász. Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata. Kényelmes bérkocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GALLITS TAMASNÉ kéményszőrő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

Özv. GREGORENCICS JÓZSEFNÉ szikvizgyára, Alsó-utca.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDUS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára

KLEIN DAVID szállítási (spédíteur) vállalata

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ézüst árukban.

Elvállalja vasgyűrűk arannyal való bérelését.

MAURER FERENC szobafestő és mazo.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gőz-, asági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főúton.

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes-üzlete, Főut., Balkányi-ház.

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsórendva, Templom-ter, dr. Filkor-féle ház) legelőcsőbb bevásárlási forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkekben.

SIPOS DANIEL elsörendű uriszabó (Főut.).

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerékpárok javítását.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és borkereskedése a vasúti állomás átelében.

SPIEGEL ADOLF, a vasúti vendéglő bérője.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERTSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sírköveket, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS Alsórendva. Elad szőőlványokat a legjobb fajokban.

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárkereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalu.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédics.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvavasárhely.

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJAN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg. Eternit-pala raktár.

EPPINGER JÓZSEF kereskedő Csesztreg.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédics.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédics.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVATH MÁRTON bádógosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celdömölk.

HERZ MÓR kereskedő Veiemér (Vasm.)

HARANGOZÓ JÓZSEF ujonnan megnyílt vendéglője és vegyeskereskedése Nagypalánán.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Gönterhaza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KÖHN LIPOT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYAK VINCE borbély Lendvavasárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvavasárhely.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszzerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebeleszmtartor

NEMETH ISTVÁN eszemes-m. és tetőfedő Resznek

POLLAK SAMU vendéglős Muraneiy (Deklezsin.)

PREISS IGNAC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánház

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsi-kovács-meste Nemesnép.

PFANCELTER KÁROLY a „Vigadó” bérője Iglo.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kisiippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCSCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPOT butorkereskedő Varasó.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavasárhely.

SZOCSEK LAJOS cipész Csesztreg

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murarev

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

„VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.

VADNAY GÁBOR bogárn Lchövahosszúfalu.

VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvavasárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB uradalmi műmalma Böhönye (Somogy-m.)

Az olasz háború

térképe

Ára 1 korona

Tartalmazza az összes helységeket, folyókat, hegyeket, erődítéseket stb.

Kapható:
Balkányi Ernő üzletében
Alsórendván.

Gyönyörű illusztrációk! ————— Érdekesítő olvasmányok! ————— Mesésen olcsó árért!

A most folyó világháborúnak valóssággal szenzációját képezi az a folyóirat, mely 32 oldal terjedelemben, gyönyörű illusztrációkkal

A Világháború Képes Krónikája

cimmal jelenik meg. Minden fűzethez Jókainak a „Jövő század regénye” c. művéből egy iv van csatolva, azonkívül műmellékletek.

24 fillér A fűzetek hetenkint egyszer jelennek meg!
Egy-egy fűzet ára csak **24 fillér!** **24 fillér**
A fűzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsórendván.

Nyomatott Balkányi Erno könyvnyomdájában Alsórendván.